Eqx,MNyDáM

Those five dogs of mine

NOL Dara

អភ័ព្វអ្វីខ្ញុំខ្សត់ធនធាន ស្រេកឃ្លានអាហារឃ្លានវិជ្ជា
រស់នៅឆ្ងាយក្រុងសែនវេទនា ចង់ចេះចង់ជាតែគ្មានទ្រព្យ។

ចង់រៀនបានខ្ពស់ដូចគេដែរ ចង់ចេញផុតស្រែស្វែងទីគាប់
តែចំណង់ខ្ញុំប្រែឥតភ័ព្វ ព្បិតខ្ញុំគ្មានទ្រព្យឈោងវិជ្ជា។

សាកលវិទ្យាល័យថ្នាក់ខ្ពស់ គ្មានឈ្មោះបានចូលដូចទឹកនា
តែខ្ញុំមានឆ្កែប្រាំផងដែរ គ្រាន់រៀនពីវាគ្រាក្រនោះ។

ឆ្កែមួយពូកែលួចចំណី ចាប់មាន់គេធីគ្មានលីព្រុស
របងជិតខាងវាទម្លុះ ទម្លាយអោយធ្លុះដេញចាប់ឆី។

វាដើរចច្រប់សព្វកន្លែង ស្វះស្វែងគ្មានខ្លាចម្ចាស់ទឹកដី
ដើរលួចឆក់ប្លន់គ្មានភិតភ័យ ព្រោះអីវាចេះចែកគេស៊ី។

ថ្វីបើវាចោរតែសង្ហា ទៅណាមកណាមានមីញី
ស្អាតៗចោមរោមសព្វទិសទី ពេលវាបានស៊ីសុខកន្លង។

ឆ្កែខ្ញុំទីពីរមោឃវាមាំ វាស៊ាំនឹងខាំគេតាមដង
វិថីនានាតាមចិត្តប៉ង ទៅណាម្តងៗគេខ្លបខ្លាច។

បើវាចេញដើរទោះទីណា គេខ្លាចរអារិទ្ធិអំណាច
គេអែបគេឈប់តាមតែអាច ដោយខ្លាចប៉ះវាពៀរមកខាំ។

ពេលមួយវាចរចេញយាត្រា ដំណើរហានក្លាឃ្លោងឆ្វេងស្តាំ
រត់ត្រែលើផ្លូវតាមចំណាំ ទៅទាស់ប្រខាំឆ្កែឯទៀត។

ក្រោយពេលសាកសួរដឹងហេតុការណ៍ គេថាព្រោះតែឆ្កែកណ្ឌៀត
បោលកាត់មុខវាពុំមើលមាឌ វាខាំពិឃាតបង់សង្ខារ។

ពេលបោលតាមថ្នល់ខ្វល់គេឯង ចំបែងក្រែងវាខាំប្រហារ
អោយក្ប៉ូយជន្ទាបង់អាសារ មួយៗប្រាថ្នាសុខរៀងប្រាណ។

Nü . darä
លោកកើតថ្ងៃទី៦ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៧៥ នៅស្រុកអូរាំងឪ ខេត្តកំពង់ចាម លោកទទួលបានបរិញ្ញាប័ត្រអក្សរសាស្ត្រខ្មែរពីសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ និងសញ្ញាប័ត្រគ្រូមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ពីមហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ រាជធានីភ្នំពេញ។ លោកបានតែងកំណាព្យជាច្រើន។ ស្នាដៃមួយចំនួនរបស់លោកត្រូវបានចេញផ្សាយដោយសមាគមអ្នកសាបព្រោះ នៅក្នុងសៀវភៅប្រជុំកំណាព្យ «ស្លឹកចេក»។

យល់គេបាក់បបអំណាចវា បោលត្រង់មិនរាដល់សណ្ឋាន
មិនដែលចេះគេចម៉ូតូឡាន ហ៊ានប៉ះពារប្រាណវាពិតគ្រោះ។

កាចធំមកដល់ជាក់ប្រាកដ វាមិនដែលអត់ឱនតិចនោះ
រឿងរ៉ាវតូចតាចក៏ប្រែឈ្លោះ នាំគ្រោះដល់អ្នកជាក់មិនខាន។

ឯឆ្កែទីបីអ្នករក្សា ពេលខ្ញុំទៅណាវាស្ម័គ្រប្រាណ
អមដំណើរខ្ញុំអោយសុខសាន្ត ការពារទាំងស្ថានភូមិលំនៅ។

វាហាក់ខ្វល់ខ្វាយពីខ្ញុំណាស់ ពេលខ្ញុំនៅផ្ទះវាក៏នៅ
បើខ្ញុំចេញដើរនាដងផ្លូវ វាទៅតាមអមជាប់ជានិច្ច។

វាចេះលុតក្រាបអែបលន់តួ យកគួរយកគាប់ពុំមានភ្លេច
បញ្ហាពីខ្ញុំពុំដែលគេច ឬមួយធ្វើភ្លេចពុំដែលមាន។

នៅជាមួយខ្ញុំឬកវាភ្លា គ្មានខ្លាចនរណាមួយជំហាន
បាននៅក្បែរខ្ញុំទោះបីឃ្លាន មិនហ៊ានធ្វើឬកអោយដឹងឡើយ។

បើត្រូវប្រយុទ្ធនៅមុខខ្ញុំ ទោះគេមាឌធំមិនតោះតើយ
ហក់ចូលទៅខាំមិនខ្លាចឡើយ ខាំហើយកំហែងអោយខ្លាចទៀត។

ពេលជួបមនុស្សប្លែកវាសាហាវ ព្រុសប្រាវគ្រហឹមគ្រហែមសៀត
ស្ទុះស្ទាឆ្លេឆ្លាចូលទៅបៀត មាយាទលិតលូនក្រាបបោះបង់។

រីឆ្កែទីបួននិងទីប្រាំ តែទាស់ប្រខាំដណ្តើមថង់
ចំណីមកដល់មិនអែអង់ ហែកថង់ប្រខាំដណ្តើមគ្នា។

មិនដែលសោះឡើយនឹងបែងចែក ចំណែកអោយស្មើរៀងអង្គា
ប្រចាក់ដណ្តើមគ្រប់វេលា គ្មានគ្រាបានសុខរាល់ពេលធី។

ទំរាំបានឆ្អែតត្រូវតស៊ូ ប្រយុទ្ធនឹងគូយ៉ាងឃ្លាតខ្មី
គូរួមការងារប្រែឃ្លាតឃ្លៃ មិត្តភក្តិភក្តីប្រែសត្រូវ។

រឿងរ៉ាវឆ្កែខ្ញុំចប់សម្តែង សូមថែងពីឆ្កែតាមដងផ្លូវ
ឬឆ្កែមានម្ចាស់មើលត្រឹមត្រូវ តើវារស់នៅដូចម្តេចដែរ។

ឆ្កែរស់តាមផ្លូវទោះធំតូច ច្រើនខូចដើរលួចគ្មានថ្ងៃកែ
ជួនឡើងដល់ឆក់ប្លន់តាមខ្សែ បណ្តាញហូរហែដែលវារាប់។

បក្ខពួកគូកនភៀនភក្តិវា
រួមគ្នារកស៊ីតាមទម្លាប់
ដើរល្បួចឆក់ប្លន់ពុំខ្លាចងាប់
ចង់ស៊ីតែទ្រព្យក្តៅក្រហាយ។

យកទ្រព្យាគេមកប្រទេច
ផ្កាសាជានិច្ចអោយអន្តរាយ
ពូជឆ្កែឈាមថោកងាប់មិនស្តាយ
គេប៉ងកំចាយកំចាត់បង់។

រីពូជឆ្កែតឿជើងខ្លីៗ
មានម្ចាស់ប្រណីមិនបំបង់
ថ្នាក់ថ្នមថ្នូនថៃកែតម្រង់
អោយត្រង់មិនអោយដើរពាលា។

ច្នេះហើយទើបច្រើនឃើញឆ្កែតឿ
តែងអឿដោយអាងរិទ្ធិម្ចាស់វា
តែងអួតសរសើរវាគ្រប់គ្រា
ត្បិតចេះដើរទាយកចិត្តម្ចាស់។

ពេលបានស៊ីឆ្អែតសល់ចំណី
កាយដីកប់ទុកខ្លាចក្រែងខ្វះ
តែចំណីវាហូរហៀរណាស់
ព្រោះវាមានម្ចាស់អោយអាហារ។

ឆ្កែតឿមិនដែលដង្ហើយហៅ
អ្នកក្រៅអត់ស៊ីចូលពិសា
ទោះវាបានស៊ីឆ្អែតយ៉ាងណា
ទុកលុះត្រាខូចអសាបង់។

ពូជឆ្កែមានម្ចាស់មើលរក្សា
ខូចកាចយ៉ាងណាក៏ឫកខ្ញង់
ខាំគេមួយពីរម្ចាស់វាបង់
លុយអោយស្រោចស្រង់ផុតទោសពៃរ៍។

បើវាប្រព្រឹត្តទោសឧក្រិដ្ឋ
ខាំគ្មានអាណិតដូចសត្វព្រៃ
ម្ចាស់វាចេញមុខរំដោះភ័យ
អោយមានសេរីសុខរៀងទៅ។

ដោយសារមាយាទឆ្កែទាំងនេះ
នាំអោយខ្ញុំរិះយល់ទូទៅ
ឆ្កែគេឆ្កែខ្ញុំសុទ្ធតែត្រូវ
ប្រឹងប្រែងរស់នៅដូចតែគ្នា។

សត្វឆ្កែមួយណាដូចមួយណា
តែងមានឫកក្លាគ្រប់វេលា
លុះត្រាមុខម្ចាស់ទើបក្រាបវារ
លិតលូនដើរទាអែបយកចិត្ត។

ទាំងឆ្កែផងខ្ញុំឆ្កែផងគេ
អោយខ្ញុំរិះរេបានល្អន់ល្អិត
ខ្ញុំចេះពីឆ្កែយ៉ាងប្រណីត
ព្រោះត្បិតខ្ញុំគ្មានទ្រព្យរៀនខ្ពស់។

ចំណេះដែលចេះពីសត្វឆ្កែ
ប្រហែលជាខ្ញុំគ្មានកិត្តិយស
បានយកទៅប្រើសាងកេរ្តិ៍ឈ្មោះ
ពីរោះដូចគេរៀនសាលា។

បើទោះជាខ្ញុំខំស្រមៃ
ថាគង់មានថ្ងៃលោកមេត្តា
ដឹកដៃនិស្ស័យភ្ជាប់វាសនា
នាំក្តីប្រាថ្នាដូចបំណង។

ក៏នៅតែជឿថាចំណេះ ដែលខ្ញុំបានចេះដូចអ្នកផង
បើគេត្រូវការប្រើម្តងៗ គេនឹងមិនផ្សងយកខ្ញុំឡើយ។

ត្បិតអីខ្ញុំចេះក្រៅសាលា ចេះក្រៅតម្រាលោកចារអោយ
ខ្ញុំចេះពីផ្ទៃធ្វើម្តេចឡើយ គេអោយធ្វើការបានខ្ពង់ខ្ពស់។

ណ្ហើយគិតថាវាជាមេរៀន ដែលបង្រៀនខ្ញុំអោយចេះរស់
ខ្ញុំចេះពីផ្ទៃមានកិត្តិយស ត្រឹមចេះរស់នៅខុសពីផ្ទៃ។